

la veu

de Benicarló
de Benicarló

AL NOU ABOCADOR LI HAN FICAT DATA DE CADUCITAT (I ara ens tocarà pagar, també, una incineradora)

CARXOFA DE BRONZE PER A MARIBEL MASTERCHEF

Un abocador mancomunat incinerat (O com pagar dos vegades pel mateix)

text REDACCIÓ

Només a un any escàs del seu funcionament a la planta de Cervera ja li han ficat data de caducitat. Al 2020 la Generalitat Valenciana vol substituir-la per una planta de valorització energètica, més coneguda com incineradora.

Amb ella es pretén aprofitar el poder calòric de les escombraries, que ara s'enterren, per a generar energia elèctrica. Aquest és un dels punts principals del nou Pla Integral de Residus (PIR) que el president de la Generalitat valenciana, Alberto Fabra, ha presentat. Aquestes plantes dependran directament dels consorcis, encara que podran rebre el rebuig (les escombraries que ja han estat tractades i que no poden ser reciclades ni aprofitades de cap altra manera), de diversos consorcis. L'objectiu, tal com va apuntar Fabra, és la tendència cap a l'abocament "zero", és a dir, que res del que entre en una borsa d'escombraries quede sense aprofitament. La consellera d'Infraestructures, Isabel Bonig va anunciar que amb la posada en marxa del pla s'aplicarà la màxima de "qui contamina, paga". Entre els punts destacats d'aquest nou marc és la "valorització energètica", encara que ha insistit que cal "distingir-lo" de la incineració. Així, Bonig ha explicat que es tracta d'aprofitar a través de la "incineració" i altres processos químics, la calor

per a generar energia que ara "s'enterra en els abocadors". La consellera va sostenir que aquest tractament "no causa perjudicis per a la salut, ni al medi ambient", ressaltant que aquesta és una política "imposada" des de la UE.

NOVES PLANTES DE VALORITZACIÓ

Per a portar a terme aquesta política farà falta la construcció de plantes de valorització energètica a la Comunitat, atés que no en tenim cap. Per a estudiar la seua ubicació i la tecnologia que es va a emprar, la Generalitat aprovarà la constitució d'una comissió integrada pels consorcis zonals. En aquest sentit, ha apuntat que està previst que en 2020 s'esgoti la capacitat dels abocadors de la Comunitat i, encara que se buscarà el consens per a la instal·lació de plantes de valorització, la comissió es guiarà pels informes tècnics, els quals es tindran en compte a l'hora de prendre les decisions. Per a la construcció i gestió d'aquestes plantes es recourrà a la iniciativa privada, ha assenyalat la consellera. Així mateix, ha estimat que es crearan uns 530 llocs de treball amb la construcció d'aquestes infraestructures. Una altra de les mesures previstes és la reducció de ecoparcs, ja que els consorcis podran mancomunat aquests serveis, perquè abans cada municipi havia de disposar d'una d'aquestes plantes. A més, s'establirà un "ecoparc mòbil". Cal recordar que a Benicarló fa ben poc que s'ha iniciat la construcció de l'anunciat pla Zonal que ara està vigent.

ve de la pàgina anterior

CAMPANYA DE CONSCIENCIACIÓ

Amb motiu de l'aplicació dels nous principis europeus en el tractament de residus, la Generalitat vol fomentar la selecció de matèria orgànica en les llars --com es fa amb el paper, plàstic i vidre-- i per això es portarà a terme una campanya de conscienciació a mitjan i llarg termini. En el cas dels residus industrials, Bonig ha assenyalat que "ací entra la iniciativa

privada" i la Generalitat només ho farà quan no haja oferta del sector privat encara que "evidentment, la hi ha". A pesar de les campanyes que des de fa anys s'han desenvolupat, aproximadament el 43% de les escombraries que acaba en el contenidor genèric va a parar als abocadors. Amb l'aposta per la valorització energètica, la Generalitat pretén aprofitar el poder calòric d'aquest rebuig (que té 2.500 kilocalories per quilo, més que el carbó), a més d'avançar-se a la Unió

Europea, que va cap a l'eliminació del rebuig. A més, aquesta campanya també es portarà a terme "perquè la gent entenga" l'aplicació de les noves taxes per al tractament i eliminació de residus. Bonig ha indicat que encara no es pot saber el cost d'aquests serveis per als ciutadans. És a dir, que de nou és més que probable que haguem d'assumir un sobrecost per la construcció de noves plantes de tractament, tot i que encara estem començant a pagar les que vam inaugurar fa poc més d'un any.

UN TAXISTA ATROPELLA A QUATRE CICLISTES

text i foto NATÀLIA SANZ

Quatre membres del Club Moleta Benicarló Btt van ser atropellats per un taxista de Peníscola que es va donar a la fugida. Posteriorment, es va entregar en la caserna de la Guàrdia Civil de Benicarló, donant negatiu en alcohol i positiu en cocaïna. Andrés Barreda, Federico Lores, Radu Cristian i Mariano Ros van eixir a les set del matí de Benicarló decidits a passar un matí practicant esport per la Serra d'Irta. Els ciclistes circulaven per la carretera Benicarló-Peníscola en línia quan a l'altura del magatzem de Coles, en una corba molt perillosa, "vènia un taxista tot llançat i derrapant en la mateixa corba", detallen els implicats en la seua pàgina de Facebook. "Hem vist com el taxi se'ns venia damunt. Els tres primers han pogut esquivar-lo però amb la mala sort que a Mariano li va pegar a la roda del davant", resultant amb contusions en les cames i el dit menut trencat. "Però el més bo del cas és que el taxista s'ha donat a la fugida deixant-los sols", denunciaven, quan encara no es coneixia el desenllaç de l'accident.

Així, el seu primer relat en internet conclouia que "la desgràcia del taxista és que el coneixen i han donat part a la guàrdia civil". De fet, va ser ell mateix el que es va lliurar en la caserna de la Guàrdia Civil de Benicarló. "Solament dir que esperem que la justícia faça alguna cosa i no el deixe conduir més", demanava. Els ciclistes asseguraven més tard que "avui hem tornat a nàixer, espere i desitge que la justícia faça alguna cosa. Encara sort que tots estàvem en línia que si arribem a anar en grup puc dir que algun de nosaltres no estaríem avui per a contar-lo", va assegurar un dels accidentats.

El detingut és un baró, veí de Peníscola i taxista de professió de 48 anys d'edat. Al mateix se li van imputar els delictes de conducció sota la influència de drogues tòxiques; conducció temerària i omissió del deure socors. El detingut, en unió de les diligències instruïdes, va passar a la disposició del Jutjat d'Instrucció nº 3 de Vinaròs, qui al seu torn va ordenar l'ingrés involuntari en un centre hospitalari perquè se li practiquen els informes mèdics oportuns.

LA TANCA DEL MORRONGO

text NOTA DE PREMSA AJUNTAMENT

En resposta a la informació publicada en un mitjà de comunicació respecte a l'accident que va patir el passat dissabte un menor en la platja del Morrongo de Benicarló, la Regidoria de Turisme vol manifestar que:

Lamenta profundament l'accident que va patir el jove, que es recupera satisfactoriament de les ferides.

Des del moment en què es va detectar la presència de la tanca que va provocar l'accident, el Departament de Turisme va realitzar totes les gestions necessàries, dins de les seues competències, per a extraure la tanca, amb la corresponent obertura d'un expedient administratiu.

Operaris de la Brigada d'Obres i Serveis de l'Ajuntament, amb l'ajuda de la maquinària pròpia i dels bussejadors del

Club de Busseig de Benicarló, van intentar sense èxit extraure la tanca, donada la profunditat a la qual es trobava.

El lloc on estava enfonsada la tanca està dins del Domini Públic Marítim Terrestre. A pesar d'això, l'Ajuntament ha intentat per tots els mitjans propis extraure la tanca.

La denúncia feta pel pare del jove accidentat davant la Guàrdia Civil ha permès que el cos de bussejadors de la Guàrdia Civil haja pogut intervenir per extraure la tanca amb èxit amb l'ajuda de la maquinària de l'Ajuntament.

La distinció de la bandera blava que té atorgada la platja del Morrongo no té res a veure amb aquest accident. De fet, l'Associació d'Educació Ambiental i del Consumidor (ADEAC), entitat que atorga el distintiu, va realitzar una inspecció a la platja entre els dies 4 i 6 de juliol de 2013 i en cap cas va plantejar la retirada de la bandera blava.

Tota la gestió realitzada per l'Ajuntament està documentada i a l'abast de qualsevol ciutadà interessat a consultar-la.

Música per a conscienciar, música per a gaudir

text i fotos REDACCIÓ

El passat 18 de juny es posava fi al projecte col·laboratiu “Música per a conscienciar, música per a gaudir”, entre l’Institut d’Ensenyament Secundari Joan Coromines de Benicarló i l’Institut Valencià d’Acció Social (IVAS).

Els professors Salvador Astruells i Pablo Ramos, del departament de Música del centre de secundària, han treballat, des del mes de gener, un taller de música amb els components de l’IVAS i de forma paral·lela, el tema de la discapacitat amb els alumnes dels cursos segon i quart de l’ESO. Finalment, s’han realitzat dues sessions conjuntes en les quals diversos components de l’IVAS han anat a l’institut de secundària per a realitzar activitats musicals, entre les quals destaquen la interpretació de l’obra *Kaldereroak* i la creació del Rap de la discapacitat, que els alumnes de l’institut havien treballat prèviament.

El projecte presentat persegueix dos objectius clarament definits. El primer és l’acostament de les persones discapacitades al fet musical, la qual cosa redunda en el seu desenvolupament personal, enfortint a més les relacions interpersonals del col·lectiu.

En segon lloc, es pretén que els alumnes d’Educació Secundària Obligatòria (encara que també el conjunt de la comunitat educativa del centre) siguin conscients de les dificultats per les quals travessen les persones amb discapacitat i de la importància de normalitzar les relacions amb aquestes.

Com a cloenda del projecte, els professors Pablo Ramos, Begoña Florido i Salvador Astruells varen fer un concert didàctic amb violí, violoncel i flauta de bec. Els participants han destacat la il·l·lusió amb la qual s’ha realitzat el projecte i esperem que al proper curs es pugui continuar.

CESSIÓ DE TERRENYS PER A FRENAR LA REGRESSIÓ A LA COSTA NORD

text NATÀLIA SANZ

Benicarló tindrà la cessió dels terrenys de la costa nord la setmana vinent. Serà el primer pas per a l'execució de les obres de protecció a les quals s'ha compromès el ministeri per a frenar la regressió en el tram més degradat d'aquest front litoral. El consistori està ultimant la signatura de la cessió amb els veïns afectats mitjançant la signatura d'un conveni que es realitza a canvi d'aprofitament urbanístic. L'edil d'Urbanisme, Pedro López, confia que el consistori pugui formalitzar tots els convenis la setmana vinent. "Estem cridant als veïns que encara no han portat l'escriptura perquè ho facen i confiem que entre el dilluns i el dimecres de la setmana vinent hàgem pogut finalitzar amb la formalització de tots els acords", va indicar López.

L'edil, va explicar que el procés està resultant complicat per les circumstàncies particulars d'alguns propietaris. I és que en molts casos, les dades cadastrals no es corresponen amb les que apareixen en les escriptures. López es va referir al cas de la urbanització Benihogar, on "en el cadastre els metres són diferents i per açò l'ajuntament prendrà com a base l'escriptura perquè hi ha hagut un transvasament de metres entre veïns". Una vegada regularitzada aquesta situació, es passaran els convenis pel pròxim plenari, a celebrar l'última setmana de juliol, i se cedirien els terrenys a Costes perquè "des del Ministeri decidisquen quan han de començar les obres".

Cal recordar que els treballs consistiran en la construcció de talusos que estabilitzen la façana litoral i eviten nous desprendiments. També el Ministeri construirà una passarel·la que facilitarà l'accés a la platja perquè torne a ser pública, i millorarà notablement l'entorn. Amb aquestes obres en marxa només quedarà per dur a terme el projecte per a frenar de

manera definitiva la regressió del litoral, encara que l'execució d'aquestes actuacions està supeditada a la disponibilitat pressupostària.

De moment, ja s'ha redactat el plec de prescripcions tècniques i administratives que regirà la contractació de la redacció del projecte denominat "Mesures per a la protecció i recuperació del tram de costa comprès entre el Port de Benicarló i el límit amb el terme municipal de Vinaròs" (Aiguadoliva) i que ha de posar fi de manera definitiva a la regressió en la costa Nord. El projecte es basarà en l'informe que van presentar l'Ajuntament i l'Associació de Veïns, elaborat pel catedràtic de la Universitat Jaume I, Diego López, i es planteja com a objectius principals lluitar contra l'erosió i millorar l'ample de platja. El plec encapçalarà tot un seguit de treballs necessaris per a l'execució del projecte: document d'inici, estudi paisatgístic, estudi de prospecció arqueològica, projecte constructiu i estudi d'impacte ambiental.

PRIMER ACTE SANT ANTONI 2014.: Ana Llorach Pitarch, nova Dama.

text REDACCIÓ fotos Foto-video Guillermo

La presentació de la nova Dama de l'entitat es va celebrar amb un multitudinari sopar en què es va produir el relleu dels Majorals, iniciant així el camí cap a la Festa de Sant Antoni de l'any 2014.

El passat dissabte, 6 de juliol, als salons del Restaurant Eden, la Confraria de Sant Antoni Abat de Benicarló va realitzar el primer acte de la Festa de l'any 2014 amb la presentació de la nova Dama i els nous Majorals.

En primer lloc, la Confraria va agrair a la Dama del 2013, Na PAULA SENAR MANERO, la seua extraordinària participació en la festa. Enmig de forts aplaudiments, se li va donar un ram de flors i una placa amb una "lloa" inscrita. Paula, en un emotiu discurs de comiat, va agrair a la Confraria el fer possible el seu somni de ser Dama de Sant Antoni i poder viure moments inoblidables.

Tot seguit, va ser presentada la Dama de l'any 2014, Na ANA LLORACH PITARCH, vinculada des de menuda amb la festa de Sant Antoni donat que els seus pares i els seus iaios van ser Majorals de la Confraria. Va ser rebuda amb una forta ovació, i amb unes paraules d'agraïment per la seua tria, va mostrar-se il·lusionada amb el càrrec.

La presentació va continuar, també amb aplaudiments per a rebre i donar la benvinguda, entre les notes de la música de Sant Antoni, a les tres parelles que seran Majorals de la Confraria durant els propers quatre anys: Cristobal Castan Ferrer i Mª Reyes Simo Belmonte; Damian Piñana Marzal i Ana Isabel Arín Maura i Francisco Miguel Soriano Masip i Saturnina Zamora Rodríguez.

L'acte es va tancar amb les paraules del President, Angel Bellmunt Castelló, que va ressaltar l'extraordinari paper desenvolupat per Paula i va encoratjar a Ana a gaudir de la Festa. També va donar la benvinguda a les tres noves parelles de Majorals i va agrair als que ja acaben la feina feta a la Confraria.

La presentació va estar magistralment conduïda per la que va ser Dama d'aquesta Confraria l'any 2012, Nuria Vidal Fernández, que a mes a mes va destacar la importància de la Festa a Benicarló.

La nit va continuar molt animada amb una revetlla amenitzada pel Duet Moments i es van sentir de nou les notes de la música de Sant Antoni.

A sis mesos de la Festa la passió dels Majorals comença a encendre la Foguera.

Comença el Curs de Pràctica Orquestral del Conservatori

text i foto REDACCIÓ

Fins al 20 de juliol tindrà lloc al Conservatori Professional de Música «Mestre Feliu» la sisena edició del Curs de Pràctica Orquestral que organitza l'Ampa del centre. El curs va dirigit a alumnes de corda d'ensenyaments professionals i a antics alumnes.

El Conservatori acollirà un any més el Curs de Pràctica Orquestral que cada estiu organitza l'Ampa del centre amb

l'objectiu de donar a conèixer les instal·lacions, acollir a futurs alumnes, agrupar el col·lectiu d'alumnes de corda de la comarca, fomentar el treball en grup i donar l'oportunitat a diferents alumnes de poder participar en una orquestra semiprofessional. El curs s'allargarà fins al 20 de juliol i va adreçat a alumnes de corda d'ensenyaments professionals del Conservatori i a antics alumnes del centre, així com també a qualsevol estudiant o músic que vulga assistir-hi. En aquesta ocasió també participaran alumnes i ex-alumnes d'instruments de vent per a completar la formació orquestral.

DE NOU, EL CARRER MORERES

text i foto NATÀLIA SANZ

Benicarló iniciarà les obres d'urbanització del carrer Moreres en unes setmanes. El procés administratiu que se segueix per a l'adjudicació dels treballs ja està entrant en la seva fase final després que l'empresa urbanitzadora presentés tota la documentació requerida pels serveis tècnics després d'haver incorporat les correccions suggerides des del consistori.

El regidor d'Urbanisme de Benicarló, Pedro López, va explicar que "hi ha una primera aprovació dels serveis tècnics de la documentació aportada per l'urbanitzador i ara ja no té perquè haver-hi cap problema, però l'arquitecte va concloure que seria bo que el tècnic jurídic es pronunciés sobre aquest tema", va explicar. Així, una vegada finalitzat aquest tràmit, l'urbanitzador podrà començar els treballs. López va recordar que es tracta d'una obra amb uns terminis d'execució curts, "uns 3 mesos" i portarà aparellada l'adequació de la zona de la Fundació Compte Fibla que a dia d'avui s'utilitza com a pàrquing públic. "Pavimentarem la superfície perquè no sigui el desastre actual", va concloure.

AUS COMUNES AL MAESTRAT

text i foto JAUME ROLÍNDEZ

Ha tingut lloc a la seu del Centre d'Estudis del Maestrat la Presentació de l'Exposició Itinerant "Aus comunes al Maestrat". L'exposició és una mostra d'algunes aquarel·les del pintor Javier Barreda Carbó i ha estat possible gràcies a l'Associació Grup AU d'Onda. Entre altres objectius hi ha el de manifestar i reivindicar per tot arreu que la conservació de les espècies passa necessàriament per la conservació dels espais i dels seus habitants. És a dir fomentar el respecte, l'estima i la conservació de la Natura.

EL PERIODISME COM A TRINXERA

Llibres

text

JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

ENRIC GONZÁLEZ.
Memorias líquidas.
Jot Down Books. 2013.

Enric González va nèixer a Barcelona l'any 1959, fill de l'escriptor i periodista Francisco González Ledesma, va entrar en el món del periodisme quasi per casualitat quan tenia 17 anys i per imposició paterna. Ha desenvolupat la major part de la seua vida professional al diari "El País", on ha exercit les corresponsalies de Londres, Paris, Nova York, Washington i Jerusalem. Es va apuntar voluntàriament a l'ERO del diari disconforme amb la política d'acomiarar el professionals més veterans. Actualment col·labora al diari "El Mundo".

Amb *Memorias líquidas* repassa la seua trajectòria professional que va començar a Barcelona en una època en què la informàtica encara no havia arribat a les redaccions dels periòdics, i on ser periodista suposava portar una vida bohèmia que es perllongava fins a altes hores de la matinada quan s'anava als tallers a arreplegar el nou diari que encara feia olor a tinta.

Enric González va treballar en diversos periòdics barcelonins fins a anar a parar a "El Periódico", allí coneixerà Josep Mª Huertas Clavería que anys més tard va titular les seues memòries "Cada taula, un Vietnam", segons la seua doctrina cada taula de redacció havia de ser una trinxera de resistència front a l'empresa i els demés poders, aquesta és la divisa que, segons ell, ha orientat tota la seua carrera professional.

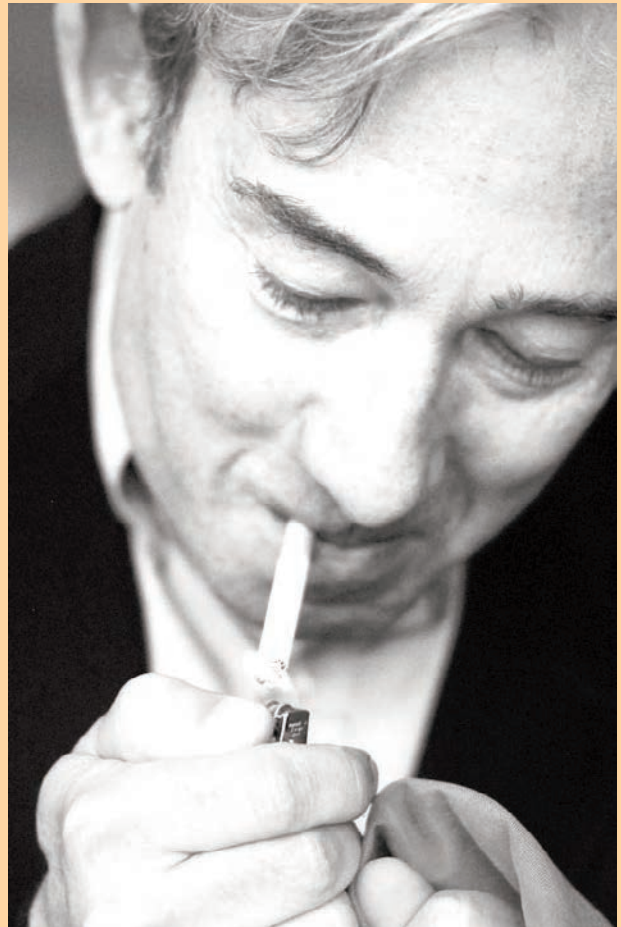
El diari "El País" va arribar a Catalunya amb molta força fixant el

millor de cada casa, molts dels periodistes de "El Periódico" van anar a parar a la redacció del diari del grup PRISA. Durant un temps va treballar a la redacció de Barcelona, i més tard es va incorporar a la de Madrid.

La part dedicada al seu treball en el "El País" és la més extensa del llibre, Enric González ens explica les relacions de poder dintre del diari, el que va suposar el canvi generacional en la direcció, la seua relació amb alguns directius i amb molts companys, com el periòdic va arribar a tenir el prestigi que va tenir i ingressar molts diners de manera que els seus periodistes eren uns privilegiats i podien obtenir unes informacions inassolibles per a altres professionals.

Capítol molt interessant en el llibre és la relació que "El País" va tindre amb el govern de Felipe González, la rivalitat amb el diari "El Mundo" que va dividir el món de la premsa espanyola en dos parts clarament alineades al voltant d'interessos polítics amb unes conseqüències nefastes per a premsa que encara s'arrosseguen.

Amb la lectura d'aquest llibre assistim a la decadència del periòdic arrossegat per operacions desastroses d'altres mitjans del grup PRISA, o com aquest és utilitzat com a plataforma per a promocionar altres productes de l'empresa amb la consegüent pèrdua de credibilitat

Capítol a part mereix la figura del que va ser el seu primer director i en l'actualitat president del grup, Juan Luis Cebrián, que apareix com una figura prepotent i deificada. No té desaprovechament la primera i única entrevista que té amb ell. Se'ns diu que és el segon president de consell d'administració més ben pagat d'Espanya, després del d'Inditex, mentre l'empresa posa en marxa un ERO i la redacció s'ompli de joves periodistes amb un sou que ni de lluny arriben a milleuristes.

Memorias líquidas és un llibre que val la pena llegir perquè ens explica les interioritats del món de la premsa espanyola i sobretot del que ha estat el diari de referència durant el darrers trenta cinc anys, contat per un periodista de raça que no ha oblidat mai que cada taula de redacció ha de ser una trinxera.

EDITORIAL

892

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Ens incineren

Com vulgarment diríem, altra volta amb la merda al coll. Sembla que ací, això de la merda, i tot el que d'ella se'n deriva, ja forma part de la nostra idiosincràsia. Més de vint-i-cinc anys per tenir un abocador mancomunat amb unes mínimes condicions, només mínimes atés que la cosa no ha donat per a més, i quan encara no hem sortit de l'ensurt del que paguem i pagarem, i després de vendre'ns la moto "de les seus bondats", i de com de bo seria per a tota la comarca, ara surt el nostre president de la Generalitat i ens diu que no, que això s'ha de tancar al 2020 i ens hem d'adaptar a la directiva europea fent un nou Pla Integral de Residus.

No fa ni dos dies que van aprovar el Pla Zonal de Residus d'aquesta àrea i ara, com caiguda del cel, ens surt una directiva europea que s'ha d'aplicar a corre-cuita. I així, amb un altre eufemisme, "planta de valorització energètica", per no dir incineradora, ens volen vendre altra instal·lació que diuen pretén aprofitar el poder calòric de les escombraries, que ara s'enterren, per a generar energia elèctrica.

És que és una obligació d'Europa! Això no ho sabien

abans? No ho sabien abans d'engegar-nos l'abocador? No sabien que això no era sostenible? No sabien que de la "merda" se'n pot traure energia? Senyors meus, si fins i tot els xiquets de primària ho estudien!

Doncs si no volíem caldo dos tasses! Fa dos dies que hem començat a gratar-nos les butxaques per a pagar un abocador, obsolet d'inici, quan ja ens avisen que aviat haurem de tornar a gratar-nos-les, ara, per a pagar incineradores (els hi diga eufemísticament la consellera d'infraestructures, Bonig, com els hi diga).

Des de La Veu, ja vam indicar fa temps que la Generalitat volia ficar incineradores per tot el país amb un Nou Pla de Residus que, curiosament, ara s'ha determinat que el seu estudi ha de ser fet pels consorcis zonals ara existents. No res, tot queda a casa.

Això sí, diuen (?) que es crearan un llocs de treball... que curiosament aniran a parar als mateixos que fins ara se n'han aprofitat d'aquesta merda. I si no al temps!

Això sí, de les altres "no" tan bondats d'aquestes incineradores ningú ens diu res: contaminació aèria per clor, fluorurs, sofre, metalls pesants, mercuri, arsènic, plom, diòxid i monòxid de carboni, dioxines...

No aprenem que la tecnologia no sempre pot resoldre els nostres problemes ambientals, tot el contrari, històricament s'ha demostrat que és la responsable dels major problemes ambientals que ens afecten. Ni aprenem dels errors d'altres altres països provocats per aquestes plantes incineradores ni som capaços de fer polítiques ambientals sostenibles amb l'ús de les 3Rs (reducció, reutilització, reciclatge).

Al final tot es redueix als interessos econòmics d'uns pocs que sempre s'acaben ficant per davant de la salut i el benestar de la ciutadania. I així ens va!

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: Als que han aconseguit llevar les tanques que estaven submergides a la platja del Morrongo. Després d'haver-se fet mal la gent, després de tantes gestions i de dir que allò era impossible de llevar, una denúncia a la Guàrdia Civil i al dia següent les perilloses tanques ja no estaven. El propi cos de la Benemèrita les va llevar. Una bona notícia, no?

Panissola: A l'ajuntament, per incompetent. Sabia que al Morrongo hi havia submergida una tanca, que després han estat "tanques", que era un perill pels banyistes. Més d'un ja s'havia fet mal. Salomònicament la seua actuació va ser delimitar la zona i dir que no podia llevar-la. Arriba la Guàrdia Civil i en un dia les trau totes. Incompetència...

Des de la Veu volem demanar disculpes per la foto apareguda il·lustrant la notícia de les ajudes socials al menjador en L'Escola d'Estiu. Per error s'ha associat que tots els nens que apareixen en la fotografia són usuaris d'aquest servei d'ajuda, quan no és així. Des de la Veu demanem disculpes pel malentès i lamentem profundament l'error.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL·LABORADORS

Col·laboradors:
XAVIER...
RAMON PA...
JESÚS M...
J.M. SA...

FITXA DE SUBSCRIPCIÓ A LA VEU DE BENICARLÓ (2013)

Nom _____ Cognoms _____
 Domicili _____
 Població _____ CP _____ Telèfon _____
 Correu electrònic _____

Se subscriu a La Veu de Benicarló, per l'import de 85 euros (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 26,60 euros anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència Bancària

(1) Domiciliació: Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 85,00 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12580 Benicarló)

Signatura;

a dia ____ de _____ de 2013

Domiciliació Bancària

BANC / CAIXA

ADREÇA

NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE

CODI DE COMPTE

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a La Veu de Benicarló

(2) Transferència bancària de 85,00 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló.

C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

Tota l'actualitat a un sol clic de distància
3x4 info
 La informació que es multiplica
 www.3x4.info

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifossà

twitter:

@Elstafaners

mail:

veubenicarlo@gmail.com

benicarló al día
 diario digital de benicarló

LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, CRIS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
 © COPISTERIA GRÉVOL
 Dipòsit legal/ CS-193-2004
 Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
 12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Una vegada més la veiem passar... i la deixem anar

El Peñíscola FS Benicarló ja no és això. Volem dir que el que abans era un tros de cada poble ara s'ha fet només del de la ciutat a la mar que solen usar els de la canallesca per no repetir-se: Peñíscola FS. O siga que, oficialment (els tafaners hem vist l'escrit que els han enviat als periodistes), ara només hi ha un equip de futbol sala, importat (que no important), per aquestes contrades. No sabem si és cert o no però tenim entès que mentre el pavelló de la ciutat veïna no estiga habilitat per a poder fer partits de la seua categoria els partits es faran

text LA COLLA DE TAFANERS

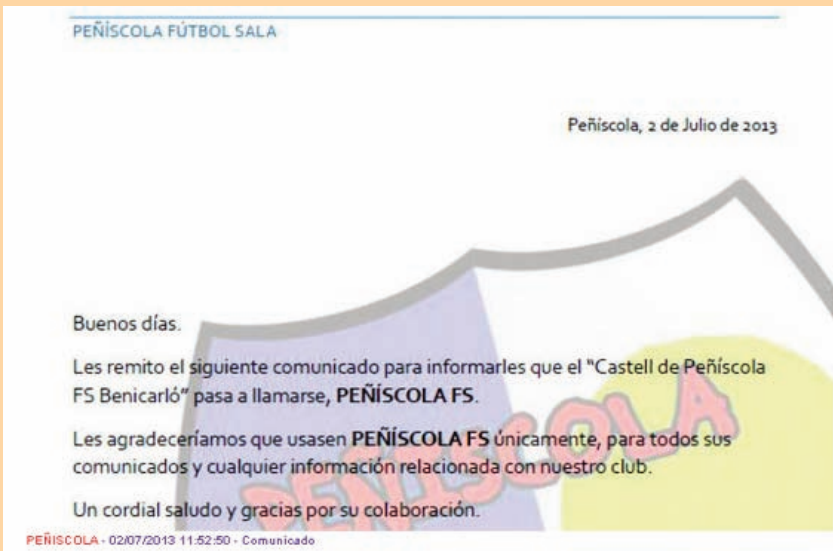

ací al nostre! Als tafaners ens assalten uns quants dubtes que no sabem si algú ens podria aclarir: tants socis deu tindre l'equip peníscolà, socis d'allà ens referim,

perquè siga viable la correguda? Si com creiem, allà no jugaran, perquè el seu camp no té les condicions exigides a la categoria, i ho fan ací, la utilització d'aquest espai públic, benicarlando, amb la consegüent despesa de llum, aigua, manteniment,... a càrrec de qui anirà? Com és que la lleva de socis, important (i també importada), l'estan fent pel nostre poble? O siga que som bons per fer de socis, per posar la instal·lació, per pagar... però no per tenir un tros de nom, no? Doncs no ho entenem del tot... O se'ns escapa alguna cosa, com que un o altre que no fa de soci no és capaç de posar un perret? No ho sabem... Alguna cosa no la sabem.

Fer i desfer...

Un dia de sant Gregori de fa ja uns quants anys, quan tot el món estava de romeria cap a l'ermita del sant, i tal com contaven les cròniques de l'època en aquest mateix mitjà, amb un còmic i la tafaneria corresponent, a un famós regidor de llavors, de governació exactament, li van pujar a les barbes, al bigoti exactament, unes pales (no d'eixes dels xiquets a la platja, no!), com cucs de ferro, i li van fer desaparèixer el que quedava de l'antic far. I encara continuen algunes veus: que si va ser una abducció en tota regla, que si simplement un malfeiner, o més d'un, vinguts de la capital dels orelluts (exactament, diuen, del mateix lloc d'on d'ara ha de sortir la pasta gansa per a reconstruir-lo), que si nosequí necessitava pedra per acabar-se el xalet... i sense que ningú se n'assabentés el van derruir, encara ara no se'n sap la raó. La qüestió és que ens vam quedar sense far, sense pedres (excepte alguna que deixaren, devien tenir molta pressa), i amb un regidor amb cara de babau que no sabia qui havia donat l'ordre de fer-lo miquetes. I ara, un grapat d'anys després algú es desperta i vol

ve de la p gina anterior

rehabilitar-lo (curiós sistema, si més no, enderrocar les coses per després, quan no queda res, tornar a fer-lo de nou). En fi, que la broma inicial no sabem el que ens va costar, el disgust encara el tenim quan passem per allí davant, però el que si sabem és el que ens costarà la d'ara, vora 400.000 eures de no res que pagaran des de la Dipu (els mateixos que presumptament van donar l'ordre de fer-lo desaparèixer?). En fi, que ja vorem com el deixaran atès que ací quan s'hi posen... s'hi posen. Nosaltres, que som previsors, hem tirat mà de l'ultima fotografia que teníem a l'hemeroteca i us l'ensenyem per si de cas. De tota manera, trobeu que ara és necessari gastar-se tots aquests quartos en açò? I, per cert, algun responsable de la malifeta inicial ha pagat per ella? Ací no hi ha ningú que assumisca responsabilitats i tot es tapa amb quartos del contribuent. Així també nosaltres seríem polítics!

Optimisme a l'alcaldia

Els tafaners, fent ús del nostre element fisiològic per antonomàsia, l'orella, li hem sentit dir a l'alcalde que espera que en el proper curs escolar es pugui fer el canvi d'ubicació del col·legi dels

barracons al nou que ha de fer-nos Conselleria. Segons sembla, diu, només falta el vistiplau a alguns xicotets canvis que Conselleria li va demanar al constructor. Nosaltres, de totes maneres, trobem que si encara no s'han pagat les beques de menjador del curs que ha passat ni les beques de llibres, i tenim una natalitat a la baixa... Però no cal patir, que en paraules seues aquest és un col·legi que en sis mesos estarà fet. Això sí, opinem com ell "se sabe cuando se inicia una obra pero nunca cuando se acaba". Ostitú, igual que la depuradora... que allí la tenim a mitges i no hi ha manera que repreneuen les obres.

El nom i la cosa

Real com la mateixa vida, ací us presentem un altre informe d'eixos dels municipals que són dignes de passar als annals de la història tant pel fons com per la forma. Literal "07 19:00 Identificación del conductor y acompañante de un vehículo en la Av Hollywood, incautando una bolsa con marihuana." Per la forma, incautando? I aquest joc tan agosarat dels subjectes elidits? Recordeu l'acudit d'Eugenio "con que un fortuna, eh tio?". I pel fons, ja ens agradaria saber als benicarlandos on redimonis tenim eixa avinguda "Hollywood". Deu respondre a les denominacions particulars que usa el cos de policia

local i que ens agradaria conèixer a tots. Com deuen dir a la casa dels Collons? I al carrer de les Tàpies ara que ja no ho és tant?

Tafaners des del cel

L'altre dia, aprofitant una volada tafanera, mai millor dit, els tafaners ens vam pegar un fart de vore piscines, piscinotes i piscinetes que a l'estiu llueixen blaves des del cel. Certament posen una mica de color al mosaic d'edificis que conformen el poble ara a l'estiu i, per casualitat, com vam passar per damunt la casa de la nostra intrèpida redactora, vam fer aquesta foto que ho demostra. Això sí, algunes estaven més blaves que altres. Segurament coses dels filtres de l'aigua amb el clor, el gresite i altres romanços. En fi, que ací teniu aquesta bonica perspectiva aèria del barri de l'església de Santa Maria, un barri modest. I és que *España desde el aire* té menys coses per amagar...

Una altra zona abandonada després de la foto

El mateix dia que un volava un altre tafaner que passejava pel terme va anar a parar a l'alçada del Barranquet, per allà on diu que hi ha una mena de parc verd i juguen a la petanca. I allí que va veure una tanca plantada, amb una mena de barres o travessers amb l'aparent objectiu de servir als xiquets perquè

ve de la p gina anterior

s'hi enfilen. Encuriósit, el tafaner va anar a pegar-li una ullada a l'element en qüestió atès que li semblava una d'aquelles tanques que els soldats miraven de superar a la coneguda pista americana però no tenia massa clara la seua utilitat per als més menuts. Però al que anàvem, suposadament la tanca, tenint en compte que deu ser per a xiquets, hauria de ser o estar feta i collada en unes condicions òptimes de seguretat però la sorpresa va ser que l'aparell en qüestió es gronxava més que un bambú enmig d'una gregalada. I no serà perquè ací, de vent, no en fa. Total que si a la poca utilitat que li veia al símil de la pista americana hi afegíem el seu balanceig per no estar ben collada tenim tots els números perquè algun marrec es deixi allí alguna cosa més que les dents. I no parlem d'algun dels travessers que li falten!

Deu ser, una vegada més, que el manteniment d'allò que no es veu, perquè està molt lluny, no existeix? Què esperen, que algú s'obri el cap? O potser es tracta de donar

homogeneïtat a l'àrea: com tenen abandonada la zona humida de la desembocadura del Barranquet, tampoc no cal preocupar-se de la part alta. Coherència política?

**Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text**

Còpies GRAN FORMAT

**Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló**

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Efectivament, Benicarló des de l'aire deixa veure totes les seues misèries en la màxima magnitud. Benicarló des de l'aire sempre ha sigut una vergonya. Si més no des que tinc el poc o molt enteniment que em penso que tinc. Recordo imatges aèries del nostre poble en què sobresortien dues indústries instal·lades en llocs inversemblants. La fàbrica del Morrongo i la de Fontcuberta. La del Morrongo encara tira perquè la recordo amb una certa voluntat estètica i sí, li donava eixample a aquella vora mar, però la de Fontcuberta era lletja lletja de veritat. No sé qui em va contar que el propietari d'aquesta indústria tèxtil havia en cert moment pretés que es fera una tanca al voltant de totes aquelles naus sorolloses i que no sé quin alcalde li va dir que ni parlar-ne i encara hi ha qui m'assegura que aqueix mateix senyor va "amençar" d'endur-se la seua fàbrica a un altre lloc (Terrassa em van dir) si no se li permetia cometre aquell desgavell urbanístic. En fi, les primeres instantànies aèries que recordo del meu poble no deixen de ser la imatge d'un poble -sí, em sap mal dir-ho- de cacics. Hi abundo. Pitjor va ser el remei que se li va posar a aquest empastre. A hores d'ara el seti de l'antiga fàbrica del Morrongo és ocupat per un carrer sense cap encant, fosc, i culminat per uns edificis d'una altura impresentable a vora mar que proporcionen a la platja una agradable ombra a mitjan tarda; sí, a Benicarló tenim una platja amb ombra. I per no comentar que es va dir que algú se n'havia beneficiat per especular amb tot allò. La solució (no és aquesta precisament la parauleta adequada, ho sé) que es va donar als terrenys de Fontcuberta potser siga tan infame o més que l'altra. També carrers poc amples, unes mínimes concessions tot conservant l'antic jardí, un funeral, el rellotge i la

reconversió de les oficines en auditori i conservatori de música. L'empastre és tan gran que s'accedeix a alguns aparcaments per la zona de vianants. Ja li ho dic, senyora Garcia, un poble de cacics.

En recordo de més properes en el temps de fotos de Benicarló des de l'aire. Hi descata sempre per damunt de tot (perdone l'acudit fàcil) la famosa torre Benicarló. Qui va tindre, sí, els collons de voler fer aquest veritable atac contra la molta o poca estètica que poguera tindre el nostre poble? Qui va tindre, sí, els collons de permetre-ho? Jo sé que aquesta cosa es diu la casa dels collons, però no pel que falsament comenta la llegenda urbana que la gent deia allò de "collons quina casa", sinó pels immensos atributs que devien tindre els promotors d'aquest atemptat urbanístic. Insisteixo, un poble de cacics.

Malgrat aquestes barbaritats, encara hi destacaven coses ben boniques i agradoses de Benicarló. Per exemple, la platja de la Parreta. Els jardins de la casa de la Baronessa. Els jardins de la casa de Bosch o de la casa de Pons o la pista Jardín. O el camp de futbol del camí la Mar. Ara, la platja de la Parreta ha estat engolida per una empresa que es dedica o es dedicava a la construcció de barques. Un parèntesi.

També algú m'ha dit que el propietari de l'esmentada indústria havia amenaçat no sé qui d'endur-se tots els seus llocs de treball fora del poble si no li deixaven fer la barbaritat que es va fer; em sona aquesta història. El jardins de casa de la senyora Sara Pérez destacaven per aquells arbres que eren més alts i frondosos que els del passeig de l'estació; ara hi ha una plaça dura infrautilitzada on de vegades fa temor passar de nit. Els jardins dels Bosch han deixat pas a una de les pseudoplaces més ridícules del poble (Blasco Ibáñez em penso que es diu) on s'hi accedeix d'una manera infame. Amb el camp de futbol del camí la Mar tots sabem què va passar; una vegada ho van contar aquells senyors que abans feien la secció de futbol. La pista Jardín ha esdevingut un aparcament ple de clots perquè en més de cinquanta anys no han estat capaços d'avindre's els marmessors que va nomenar el senyor Compte Fibla. Sóc un pesat, ho sé, però... Benicarló, poble de cacics.

I ara, què es veu a les fotos? Doncs tots aqueixos empastres que li he dit més la depuradora sense acabar, l'aigua de la Mar Xica amb un color sospitós, una o diverses fàbriques químiques al mateix nucli urbà, la cicatriu de la futura (?) 340 o una escola feta amb barracons. Poble de cacics.

Si baixarem l'objectiu arran de terra encara seria pitjor. Hi trobaríem molts benicarlantos tristos, sense treball, malhumorats, sense il·lusió i sense capacitat per rebel·lar-se. Poble de cacics que han aconseguit amansir-nos per sempre més, d'una manera genètica.

Ara bé, senyora Garcia, tot això que li conto li ho conto a vostè perquè és del poble com jo. Si un foraster vinguera a dir-me alguna cosa d'aqueixes les negaria totes, totes, totes.

Ho sento. Tampoc avui he fet el que havia d'haver fet. La setmana que ve serà.

PISTES ESPORTIVES

text NATÀLIA SANZ

Els afeccionats al futbol i al bàsquet de Benicarló tenen unes noves instal·lacions municipals d'ús completament lliure. Les dues pistes esportives que s'han posat en funcionament al costat del Ramón Cid s'han dissenyat per suplir la falta de zones d'accés lliure per a la pràctica esportiva i contemplan usos polivalents per a futbol sala, handbol i bàsquet. La pista destinada a la pràctica de skate està previst que entre en funcionament a primers del mes d'agost, amb la instal·lació dels mòduls que s'han adquirit per a aquesta pràctica esportiva demandada per molts joves de la ciutat. Les noves pistes ocupen més de 3.300 metres quadrats de superfície i es creu que donaran servei a una mitjana de 2.000 afeccionats que fins ara utilitzaven altres instal·lacions municipals com el Pavelló Poliesportiu. Les obres les ha dut a terme l'empresa Encofrats Collet amb un pressupost d'adjudicació de 218.188 euros, IVA inclòs.

Pel que fa al vial annex que connectarà l'IES Ramón Cid amb el camí d'Artola, està previst que s'aprovi en Comissió

d'Economia i Hisenda una modificació pressupostària que permetrà asfaltar aquest tram que ajudarà a descongestionar el trànsit dels voltants del centre educatiu. La modificació, que ascendeix a 46.216,43 euros, també inclourà altres treballs com l'asfaltat del camí de Sant Gregori i l'asfaltat del camí de Sant Jordi, en el tram entre l'IVAS (Institut Valencià d'Acció Social) i la Rambla de Cervera.

SITUACIÓ CRÍTICA

text VICENT T. PERIS

Aquesta setmana si que he fet autèntic periodisme d'investigació. Si que és veritat que no m'he presentat a cap examen dels que hauria d'haver fet aquest final de curs, però no passa res perquè tots a la vida hem de tindre unes prioritats i en el meu cas, aquestes estaven ben definides. Si, perquè la família ha de ser sempre el primer, i la meua missió ara mateix estava a casa meua, recolzant i donant suport als meus. Vaig anar un parell de dies a Barna, a donar les pertinents explicacions als profes, que les van entendre i van demostrar una gran empatia cap a la meua persona. Miren, benvolguts lectors, si em tenen apreciació tots els components del personal docent, que en veure'm entrar per la porta em deien "què li ha passat aquest any, senyor Peris?" o "el comprenc perfectament, senyor Peris" o "ens tornarem a retrobar el curs que ve, senyor Peris". Magnífics, són magnífics aquests profes. El personal no docent no es va quedar enrere interessant-se pels avatars de la meua vida "què fariem sense vostè, senyor Peris" o què dura és la vida, senyor Peris", i jo els escolto i parlo amb ells, perquè som tots una gran família de la que jo formo part amb totes les benediccions. El papa se'n va vindre amb mi, però no el vaig vore en els dos dies i dues nits que vam estar a Barna. Quan vam arribar a l'estació de Sants em va dir "divendres a les dues ens trobem ací, però a la mama ni mu". I així va ser. Per sort ja fa anys que vam donar de baixa el telèfon fix que teníem al pis d'estudiants, on se suposa que estàvem tots dos instal·lats. A la tornada em vaig comprar "El Jueves" i el papa es va pegar una dormida que, si no el desperto, fa cap a l'estació de Múrcia del Carmen. Ni jo li vaig dir res del que havia fet, ni ell em va donar cap raó de les seues corredories comtals. Una de les nits ens vàrem trobar, però no ens vàrem dir res perquè no venia al cas.

Reprement el fil que he començat a esfilegar al començament d'aquesta crònica, aquests darrers dies m'he dedicat a practicar l'autèntic periodisme d'investigació. Per això que faré un treball al respecte i li presentaré als meus profes, que vegem que no he perdut el temps. Fruit de les meues indagacions i discrets contactes, he arribat a la conclusió que l'actual situació del C.D. Benicarló és realment desesperada. Vull dir que si algú no ho soluciona, existeix perill real de desaparició. Si, amables lectors, en aquests

moments el club degà del nostre poble està patint la crisi més greu de la seua existència. No s'ha presentat cap candidat, i l'últim president ha portat a l'ajuntament allò que s'anomena "els papers" perquè des de la casa gran li treguin les castanyes del foc. Un que ho entén m'ha dit que això no es pot fer, que el president ha d'assolir el paper de cap d'una gestora i, si no troba ningú, ha de dirigir la dissolució del club, sempre amb el vist-i-plau de l'assemblea de socis, que és l'autèntica propietària del club. Jo sé de molt bona tinta que les negociacions estan sent intenses i laborioses per tal d'evitar la desaparició d'un club que té més de noranta anys d'història. El principal escull és el deute, a nom del club, que hi ha a una entitat que ha passat de ser catalana a murciana. Jo vull suposar que no arribarem a aital extrem, i que Juan Pasqual no voldrà passar a la història amb el dubtós privilegi de ser el president que, després d'una brillant campanya a tots els nivells, va acabar amb el club.

Potser el candidat que podria tindre ara mateix més números per a agafar les regnes del club, no siga del gust de tots. Però segons que em conta el papa, això sempre ha passat i que trobar un president de consens no és una tasca fàcil. Però ara mateix hi ha un objectiu que està per damunt de tots, que és el de salvar el Benicarló i aconseguir que la propera temporada siga equip de preferent, per damunt de persones i personalismes. No s'hauria de demorar molt la cosa perquè el dia vint de juliol es tanca el termini per a inscriure l'equip a la federació. He vist documents i coses i sé molt bé del que parlo. Ara només ens queda esperar que tot arribe a bon port i que el seny i la rauxa s'imposen.

Pel bé de tots, la propera setmana espero portar bones notícies.

mail: veubenicarlo@gmail.com

GRAN ACTUACIÓ DEL CNB AL CAMPIONAT ABSOLUT DE LA COMUNITAT VALENCIANA

text i fotos CNB

GRAN ACTUACIÓ DE L'EQUIP DEL CNB AL CAMPIONAT ABSOLUT DE LA COMUNITAT VALENCIANA AMB UN BRONZE I DOS NOVES MÍNIMES NACIONALS.

El darrer cap de setmana, 06-07 de Juliol de 2013, a la piscina olímpica municipal Monte Tossal d'Alacant, es va disputar el campionat de la Comunitat Valenciana de natació en les categories júnior i absoluta. Participaren 274 nedadors de 32 clubs de la comunitat. El CNB, dirigit per Miryam Martínez va presentar un equip format per 15 nedadors: Lucía Piñana, Carla Fresquet, Gisele Mateu, Irene Sorando, Nerea Sorando, Vanessa Bel, Marta Valdearcos, Clàudia Barrachina, Gemma Rillo, Ana García, Noemí Anta, Miguel Piñana, Carlos Fuente, Albert Astor i Alberto Añó.

Individualment, dels benicarlandos, hem de destacar les grans actuacions de Carlos Fuente que va aconseguir la medalla de bronze als 200 estils i una mínima nacional als 200 papallona (la 4a de la temporada); de la jove Gemma Rillo, infantil de sols 12 anys, amb una estrepitosa mínima nacional als 200 braça que ens va deixar bocabadats; de la infantil de 13 anys, Clàudia Barrachina, que va baixar 2 seg la seua marca personal als 400 estils i va fer el 7é lloc a la classificació absoluta; d'Irene Sorando amb una gran marca als 200 papallona amb la qual va batre el seu rècord històric del club natació Benicarló per més de 2 seg i va aconseguir el 5é lloc a la classificació absoluta i de Gisele Mateu amb la 6a posició absoluta a la mateixa prova dels 200 papallona.

Globalment, l'equip va tindre una actuació molt satisfactòria, molts nedadors milloraren les seues marques personals i l'equip femení júnior va aconseguir una 6a posició a la classificació final per equips de tota la comunitat (2a classificat de la província de Castelló).

PRÒXIMES COMPETICIONS: CAMPIONAT AUTONÒMIC INFANTIL A SEDAVÍ (13-14 JULIOL); CAMPIONAT D'ESPANYA ALEVÍ A MANRESA (12-14 JULIOL) I XXI TRAVESSIA PEÑÍSCOLA BENICARLÓ (14 JULIOL).

Finalitzat el curs de monitor d'activitats nàutiques celebrades en el Club de Vela Benicarló

text i foto VICENT FERRER

El passat cap de setmana es va celebrar el curs de formació per a monitor d'activitats nàutiques, en les instal·lacions del Club de Vela Benicarló. Les places van ser completades en pocs dies.

Les 21 places van ser copades per professorat de primària i secundària, docents de l'assignatura d'Educació Física. I és que, de fet, una de les línies estratègiques de la promoció del producte nàutic, és el foment de la pròpia activitat nàutica dins dels centres escolars; i això passa també per oferir al professorat d'aquests centres formació específica i complementària sobre el món de la vela i les activitats nàutiques.

El regidor d'Esports de l'Ajuntament, Joaquín Pérez Olló, es va mostrar molt satisfet amb la iniciativa per la positiva acceptació que ha tingut la proposta formativa, indicant que "el fet que haguem tingut més de 50 peticions de professorat i altres titulats que han sol·licitat realitzar aquest primer curs, ens fan plantejar a la regidoria i l'Estació Nàutica la possibilitat d'una segona edició".

Meritxell Benito, medalla de plata

text i foto VICENT FERRER

El passat cap de setmana es va celebrar el Campionat d'Espanya d'Atletisme, categoria cadet, a Granollers. L'atleta del Baix Maestrat Meritxell Benito va aconseguir la medalla de plata en salt amb perxa, al franquejar 3,40 metres, en un competitiu concurs on no va poder passar els 3,50. Per la seua banda Paula Cruz, també del club benicarló, va participar en la prova de triple salt, acabant 13a després d'un millor salt de 10,47 metres.

Club de Tennis Benicarló

text i foto VICENT FERRER

Excel·lents resultats, els aconseguits el passat cap de setmana pels jugadors del Club de Tennis Benicarló, tant en el torneig provincial com en el TTK, en els quals, a part d'arribar la majoria d'ells a les últimes rondes, han destacat Lluís Marzá i Iratxe Serrat. El primer va guanyar a la final a un jugador d'un gran nivell, al que no va deixar en cap moment desplegar el seu tennis. I ho va fer amb un doble 6-1. La segona, en el torneig TTK de nivell nacional, va tenir al partit, però no va poder tancar-lo i va cedir-lo davant Maria Cuesta Martín per 7-5, 6-7 i 7-6 (11-9). Tot i així, realitzant durant la setmana un molt bon tennis i demostrant, poc a poc, que es convertirà en un referent en el tennis regional i nacional. Aquesta setmana els toca el torn als jugadors infantils i cadets, els quals esperem que facen bons partits en les instal·lacions del Club Tennis Borriana.

CARXOFA DE BRONZE PER A MARIBEL MASTERCHEF

text i fotos NATÀLIA SANZ

És el primer reconeixement que Benicarló atorga a la seua veïna més mediàtica. Maribel Gil, l'exconcurstant de Masterchef de TVE, rebia dissabte passat l'homenatge oficial dels seus conciutadans. Però no només els benicarlandos van acudir a la cita. El gran poder de convocatòria de Maribel va quedar palés al Magatzem de la mar, que va rebre als fans de Maribel amb els braços oberts. "Volíem fer-li una rebuda i lliurar-li un detall per la la promoció que ha fet de la ciutat al seu pas pel programa i de fet, l'acte s'havia previst fa una setmana però els seus compromisos amb el programa a Madrid ens van obligar a ajornar la celebració d'aquest homenatge", explicava l'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo. Un vídeo va recordar els millors moments d'aquesta benicarlanda d'adopció en el popular programa de televisió. Presents en l'homenatge, encara que en diferit, van estar el membre del jurat dels xefs, Pepe Rodríguez, qui va voler dedicar-li unes paraules a la benicarlanda. També es va dirigir a Maribel en nom de tots els benicarlandos l'alcalde de la ciutat,

reconeixent l'important paper que ha tingut en la promoció de la ciutat. Era el moment de lliurar-li la carxofa de bronze, a l'espera de l'anhelada Carxofa d'Or que també l'alcalde va demanar al consell agrari per a la benicarlanda. Quasi sense paraules, cosa rara en ella, i amb els ulls inundats de llàgrimes, Maribel tancava l'acte amb paraules d'agraïment.

